

Вітаємо!

«Учіться, брати мої! Думайте, читайте, і чужому наукається...» Ці відомі слова Великого Кобзаря могли би стати гаслом кожної книгозбірні, проте прозвучали вони у святковому хорівому виконанні саме на честь Чернігівської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка.

Адже в середу, 27 вересня, безліч читаючих, мислячих, творчих та небайдужих містیان долучилися до святкування Всеукраїнського дня бібліотек і приєдналися до урочистостей із нагоди 140-річчя від часу заснування ЧОУНБ ім. В. Г. Короленка. На урочистому заході, що відбувся у Чернігівському обласному філармонічному центрі фестивалів та концертних програм, буквально не було де яблуку васти і куди складати подарунки, яких працівники бібліотеки та їхня чарівна директорка Інна Аліференко отримали чимало — самих лише книг подарували стільки, що хоч відкрити нову читальню залу. Початок урочистостей вразив усіх — на сцені постав камерний хор ім. Бортянського, спів якого полинув птахою над головами присутніх, не лишивши нікого байдужим, змусив підвестися всю залу зі словами «Боже великий єдиний, нам Україну храни...» «Бібліотека — це не просто храм науки й душі — це наша історія» — такою фразою почалася цікава слайдова презентація, з якої присутні дізналися про 140 історичних сходинок заснування, розвитку та становлення сучасного закладу: про відкриття у березні 1877 року газет-

«Учіться, брати мої! Думайте, читайте...»

БІБЛІОТЕЦІ ІМ. В. Г. КОРОЛЕНКА — 140 РОКІВ

ної читальні та присвоєння у 1922-му губернській бібліотеці імені В. Г. Короленка; про зруйнування та розорення від фашистських бомбардувань у 1943 році й відновлення роботи і фондів із 1943-го; про відсутність постійного приміщення та остаточне поселення у будинку колишнього поземельного банку в 1974 році; про книжкові виставки, літературні вечори й директорів закладу; про почесну грамоту від Верховної Ради в 1977-му та впровадження електронних технологій у XXI столітті.

Нині фонди книгозбірки нараховують 863126 примірників, а кількість зареєстрованих користувачів — понад 12 тисяч осіб. Їх устигають фахово обслуговувати більше 100 кваліфікованих працівників.

Заслужений артист України Сергій Сулімовський пісню «Я України син» розпочав музичні вівання, яких було безліч.

До поздоровлень долучилися і представники влади. Вітаючи бібліотеку-ювілярку та її колектив, заступник голови облдержадміністрації Сергій Сергієнко висловив поваги книговидавцям (адже «книга залишається книгою навіть при новітніх інтернет-технологіях»), щиро побажав усім працівникам здоров'я, щастя, добробуту і миру та вручив грамоти й подяки прекрасним працівникам бібліотеки Вікторії Кашнікової, Валентині Бутенко, Олесі Велико, Ользі Іваненко, Вікторії Міщенко, Людмилі Дейко. Крім того книгозбірні було подаровано сертифікат на грошову винагороду в розмірі 100 000 гривень.

На цьому нагородження не скінчилося — естафету перейняв перший заступник голови обласної Валентин Мельничук. Він нагадав, що після того, як людство навчилося писати, виникла необхідність збереження й передачі знань, у чому допомагали бібліотеки — скарбниці мудрості, а Чернігівщина була в цьому питанні в авангарді. Валентин Васильович побажав колективові ОУНБ ім. В. Г. Короленка, щоб їхнє вогнище знань горіло ще сотні років, і ще вручив нагороди: першу за роки незалежності грамоту Верховної Ради України — самій бібліотеці в особі її директорки Інни Аліференко, а грамоти обласної ради — Аллі Мальованій, Олені Попович і Людмилі Поймоной.

Далі звучали поздоровлення від заступника директора Департаменту культури і туризму, національностей та релігій ЧОДА Павла Веселова, котрий зачитав привітання й від міністра культури Євгена Ніщука та вручив грамоти Міністерства культури Інні Аліференко, Лілії Дубовик, Люд-

Фото Віктора КОШМАЛА

мили Студунової, Ларисі Полішук, Галіні Мамчур, а від Департаменту культури і туризму, національностей та релігій — Олені Дороховій, Анатолію Іщучку, Ніні Литвин, Катерині Мекеді, Ілії Петрунчук.

До численних привітань долучилися також депутат обласної ради від партії ВО «Батьківщина» Дмитро Іванов; заступник голови Чернігівської райдержадміністрації Андрій Курданов; голова профспілки працівників культури Черні-

гівської області, заслужений працівник культури України Іван Буренко; директор Чернігівського представництва Інституту Національної пам'яті в Чернігівській області Сергій Бутко; проректор Чернігівського державного національного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка, кандидат історичних наук Анатолій Тимошенко; директор Чернігівського музичного коледжу ім. Л. М. Ревуцького, заслужений діяч мистецтв України Володимир Суховерський; головний бібліограф Національної парламентської бібліотеки ім. Ярослава Мудрого, заслужений працівник культури України Наталя Казакова; генеральний директор Чернігівського обласного академічного українського музично-драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, заслужений діяч мистецтв України Сергій Мойсієнко та інші.

Далі були музичні вівання від заслуженої артистки естрадного мистецтва України Ніни Коцур, вокального дуету сестер-близнят Інни й Тетяни Чабан, студентського хору ЧНПУ ім. Т. Г. Шевченка, квітнети дерев'яних духових інструментів викладачів музичного коледжу ім. Л. М. Ревуцького та багато інших.

Цікаві твори привітання бібліотекарям прозвучали й від артистів театру ім. Шевченка у вигляді вокально-оперного поздоровлення та від Молодіжного театру, актори якого зіграли уривок із вистави Рея Бредбері «451 градус за Фаренгейтом».

Сама ж директорка бібліотеки, «активна і креативна, розумна та вродлива» Інна Аліференко цього дня купалася в думанню морі квітів і була схожою на новеньку цікаву й нерозгадану книжку, за що отримала численні компліменти від давнього активного відвідувача закладу Володимира Суховерського, який так і сказав: «...Я люблю бібліотеку при колишньому директорові Петрові Грищенку, а захоплюся — при нинішній очільниці...»

Не забули і про ветеранів книгозбірки, яких привітали зі святом та подарували квіти.

Символічним стало поздоровлення від тезки — Харківської державної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка.

Також друзі та приємні (як і сама авторка тих щирих слів) білоруські поздоровлення пролунали від Гомельської обласної універсальної бібліотеки, представниці котрої висловила своє щире захоплення нашою мелодійною мовою.

Актуально та зворушливо звучала пісня на глибокі й ліричні слова Ліни Костенко:

Осіньний день, осінній день, осінній!
О синій день, о синій день, о синій!
Осання осені, о сумні Осання.
Невже це осінь, осінь, о! — та сама...

Свято вдалося, бо настрої у всіх гостей був справді святковим — як до урочистостей, так і після них.

І недаремно обласна бібліотека імені Короленка має назву «універсальна», адже на святкуванні її 140-річчя були універсальні гості і привітання, подарунки та емоції, а тому нам лишається тільки приєднатися до моря поздоровлень і побажати книгозбірні-ювілярці та її колективові завжди бути на вершині книговидавництва, популярності й технологій.

Ігор ГІЛЬОВ

І знову - «Седнівська осінь»...

Яскравими барвами

В останній день цьогорічного вересня старовинне козацьке селище вчоргове зустрічало гостей всеукраїнського літературно-мистецького свята «Седнівська осінь». На початку заходу біля входу за фільмом «Вій» дерев'яної Георгіївської церкви за участі представників влади, художників, духовенства та інших відбулося урочисте відкриття пам'ятника українському лірникові, адже Чернігівщина належала до провідних регіонів поширення кобзарства й лірництва та мала власну мистецьку школу.

Почесне право відкриття скульптури «Лірник» було надано першому заступникові голови обласної ради Валентині Мельничук, голові Національної спілки художників України Володимирові Челепику, голові Чернігівської райдержадміністрації Вікторові Коржу та очільникові райради Олександрові Ларченку, за чийого сприяння і створено пам'ятник.

«Впер вів-повівав, по полю гуляє. Серед степу кобзар сидить та на кобзі грає», — саме ці слова адресувалися образів лірника, а ще на його честь заграли і заспівали сучасний свий лірник та виконали композицію «Бандуристе, орле синий» молоді бандуристи.

Біля пам'ятника відбулося нагородження достойних діячів краю — Володимиром Челепиком грамоти Вікторові Коржу, Володимирові Полішучку, Андрієві Ткаченку, Сергію Сизоненку, Василеві Левчицькому та іншим. Відтак неподалік символічно посадили молоду вербу.

Урочистості заходу додали виконання духовної музики хором ім. Бортянського всередині церкви. Просто неба було представлено картини художників із чудовими місцевими краєвидами та коротким оглядом пам'яток селища.

Після цього гості завітали до садиби Лизогубів, де всіх зустрічали юні бандуристи ансамблю «Соколики» Чернігівської музичної школи №1 ім. С. Вільховського, а представники влади, митці та інші поважні особи покляли квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку і пройшли на сцену, щоби поздоровити гостей та учасників із відкриттям свята.

Урочисто відкрив захід радник Президента України Юрій Богущий, котрий передав вітання Глави держави, подякував організаторам та наголосив на унікальності культурного осередку смт Седнева. Заступник голови обласної ради Валентин Мельничук ототожив свої побажання зі святом Віри, Надії та Любові. Депутат Максим Микитас поздоровив усіх також і з Днем учителя, зауважив, що неспроста у мальовничому Седневі творили відомі митці, та звернувся до радника Президента з пропозицією надати святі статус національного. Голова райдержадміністрації Віктор Корж акцентував увагу на розширенні масштабів заходу й важливості відкриття пам'ятника лірникові, згадав про зайняте селищем 6-те місце у конкурсі «Неймовірні села України» та запросив усіх приєднуватися до урочистостей. Начальник відділу культурного розвитку, мистецтв, навчальних закладів та економічних питань Департаменту культури і туризму, національностей та релігій ОДА Ліна Артюхова висловила захоплення красою Седнева й нагадала про увагу з боку влади до збереження культурної спадщини селища, про відкриті тут пам'ятники Т. Яблонський, А. Казці, Лизогубам, козацькі пісні, Тарасові Шевченку та лірникові, а також побажала всім отримати насолоду від свята.

Фото Віктора КОШМАЛА

А для бажаних відвідателів «Седнівська осінь» було забезпечено трансфер двома автобусами від Чернігівської райдержадміністрації до легендарного старого дуба у Седневі, що, наче маяк, був орієнтиром для всіх гостей свята.

У самому ж селищі кожен, хто мав бажання та вільний час, міг оглянути і красиву древню Воскресенську церкву зі склепом усередині, де ховали членів родини Лизогубів, і кам'яницю Лизогубів, і альянку Гілібова, й чудову нову Седнівську школу, і різні пам'ятники та ще багато чого.

А при особливому ліричному настрої можна було прогулятися і до ріки Снов та зробити прекрасні фотознімки, художні замальовки чи просто помріяти.

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ

Двійник Кобзаря

Станіслава Євгеновича Новока давно кличуть «чернігівським Тарасом Шевченком», а нещодавно його візуально схожість із Кобзарем іще й задокументовано — Станіслав Євгенович переміг у Всеукраїнському конкурсі двійників Кобзаря. Акцію під гаслом «Знайди Шевченка в собі» організували Книжковий портал «Друг читача» та Київська міжнародна книжкова виставка-ярмарок «Книжковий світ-2011».

Офіційний двійник Шевченка родом із закарпатського Мукачевого, але після навчання служив у Чернівці, де й лишився працювати інженером-механіком у ПМК-210, а нині живе в Анисові. Взяти участь у конкурсі двійників Шевченка чоловіка вмовили знайомі, а на київській фінал майбутнього переможця супроводжували донька, зять і онука, яких порадував приз — поїздка до Європи.

— Я справді схожий на Тараса Григоровича. Вуса, брови, лисина — все моє, і все таке ж саме, як у нього,

— каже двійник. — Мені про цю схожість за останні 20 років говорять чи не щодня.

Станіслав Новак вибором офіційний титул двійника Кобзаря серед 30 конкурентів — обирали сучасного Шевченка організатори конкурсу: письменники брати Капранови та члени спеціального журі — журналіст Андрій Кулик, організатор книжкової виставки-ярмарку Едвін Задорожний, фотограф Ігор Гайдай, художник Сергій Пярок.

Двійник Шевченка зізнається, що Кобзареві твори для нього трохи сумні, але він їх знає та шанує. Також чоловік є прихильником фантастики, детективу. Сидіти склавши руки Станіслав Євгенович не любить — прагне щось робити своїми руками: виплювати, майструвати, ліпити, адже завжди цікаво добряче помізкувати, вигадати щось оригінальне й корисне для господарства.

Двійник Кобзаря часто буває у школах, зустрічається з учнями, про нього писала місцева преса, знімало чоловіка й наше телебачення. Але Станіслав Євгенович шкодує, що в кіно не запрошують — він би залюбки знявся в ролі Кобзаря.

Актор Володимир Талашко

Приємно було зустріти на святі українського актора та режисера, народного артиста України, члена Національної спілки кінематографістів України Володимира Талашко. Він відомий чи не кожному як актор Київської кіностудії ім. Довженка, що знявся в легендарному кінофільмі «В білі дудки» у ролі білягого напарника головного героя — «Маєстро» Леоніда Бикова. Нині ж Володимир Дмитрович працює викладачем, він — професор Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого. Не міг не поспілкуватися з людиною-легендою.

— Доброго дня! Приємно бачити вас на святі! Яким чином ви тут?

— Коли вже свято народне, то й має бути народ, адже найголовніше на святі — це його творчість. Народ має жити й мати надію на краще, бо як казав Тичина — «я єсть народ, якого правди сила ніким зловоявана ще не була...». А всі митці є вихідцями з народу, тож я особисто із задоволенням буваю там, де народ, бо такі свята єднають людей, а тому їх має бути якомога більше.

— Ви бували в нашій Шестовиці, де знімали легендарну стрічку «В білі дудки «старики». Чи не розкриєте секрет, чому саме це місце обрав Леонід Биков?

— Ви знаєте, напевно, той секрет Лєоня забрав із собою. Але він дуже любив рідну Україну й завжди повторював: «Як же ви не помітите! Ви над мого Україною билася», от і брав ті краєвиди, де в 1943 році справді розташовувався військовий аеродром. Та й із Києва було недалеко їздити.

— Чи змінився, на вашу думку, наш народ?

— Він, мабуть, має надію більше, ніж мав, за яку треба боротися не на словах, а на ділі. Ми мусимо мати крила віри, надії, любові, на яких легше летіти. Але варто і займатися справжньою роботою, бути талановитими професіоналами. Дуже гарно сказала Ліна Костенко:

Умирають майстри, залишаючи спогад, як рану.
В барельєфах печалі уже ім сплинула мить.
А підмайстри іще не зробились майстрами.
А робота не жде. Її треба робити.
І приходять якісь безпардонні пронози.
Потираючи руки, беруться за все.
Поки геній стоїть, витираючи слюзи,
метушлива бездарність отари свої пасе.
Дуже дивний пейзаж: косяками їдуть таланти.
Сьоме небо своє пригинає собі суєта.
При майстрах якось легше. Вони — як Атланти,
держать небо на плечах. Тому і є висота.

— А яка у вас нині робота?

— Як викладач — маю свій курс у Київському університеті ім. Карпенка-Карого — та працюю на телеканалі «Глас». Узагалі — накопичую в собі розум, сили та бажання творити, спілкуватися й натхненно робити свою справу.

— Чи не пропонували вам участь у нових кінопроектах?

— Інколи кличуть, але я вже не хочу — нехай ті вічні образи кіногероїв лишаються на згадку людям, адже сам «Маєстро» Биков сказав: «Усе минає, а музика вічна»...

Ось така вона «Седнівська осінь» — справжнє відкриття і щире народне свято!

Ігор ГІЛЬОВ

Театр

Обмінялися гастролями із сумчанами

Традиційне відкриття театрального сезону завжди припадає на жовтень, але завдяки домовленості між керівниками театрів про обмінні гастролі любителі театрального мистецтва Сум та Чернігова ще у вересні отримали можливість попити у магію сценічного мистецтва.

Отже, 21 і 22 вересня шевченківці представили сумським глядачам свої вистави «Комедія помилко» В. Шекспіра та «Комедія про... сенс існування» за В. Рудовим, а маленькі сумчани із захопленням узяти участь у веселій казці-трі «Бука» у виконанні чернігівських акторів. Виступи чернігівців на сцені Сумського театру користувалися надзвичайним успіхом, одержали море схвальних відгуків і запрошення на наступні гастролі.

28-29 вересня відбувся показ вистав Сумського обласного академічного театру драми та музичної комедії ім. М. С. Щепкіна на сцені Чернігівського театру.

Заснований у 1933 році, Сумський театр має глибоке коріння і прекрасні мистецькі традиції й наразі є найбільшою театральною і концертною залогою області. В основу репертуарного плану театру покладено твори української та зарубіжної класики.

Під час «обмінних» гастролей 28 вересня до уваги чернігівських шанувальників театру було запропоновано виставу «Хто винен?», поставлену режисером Антоном Мезенином за п'єсою І. Карпенка-Карого «Безталанна». І хоч ця історія написана корифеєм української сцени 150 років тому, людські стосунки, про які вона оповідає, зловідомі й сьогодні, тільки життя стало відвертішим та швидшим. На сцені — сучасна мода, серед якої вирує пристрасне, майже божовільне кохання. Гнат любить Варку, але одружується з Софією, Варка кохає Гната, але пов'язує своє життя зі Степаном. Усе це відбувається на тлі задрисаних пліток, приправлених гірким смаком окувітої, та відлуння знаних голосів Вакарчука і Джамали.... Хто ж винен у всьому цьому?

29 вересня о 10.30 і 15.00 для дітей та юнацтва було презентовано музичну виставу «Лускунчик», поставлену режисером Романом Козаком (м. Львів) за мотивами казки Е. Гофмана. Феєрична вистава, яка розповідає про вічні цінності — любов і добро, про те, як треба боротися зі своїми вадами. Відважна дівчинка Марі з хоробрим Лускунчиком вступають у бій із усіма «мишами буденності», щоби наповнити світ теплом, щирістю й любов'ю. У цьому їм віддано допомога хрещений батько Марі — Дросельмаєр, демонструючи сутність людини в усіх її проявах.

А ввечері 29 вересня чернігівці та гості міста переглянули виставу «Подюльосін», поставлену режисером Костянтиним Дубініним (м. Київ) за твором М. Голяка «Одруження». Постановник пропонує глядачів подивитися, як складається життя людини без кохання. Герой начебто прагне грошей, начебто хоче одружитися, начебто бажав підвищення... Гоголівські персонажі — дуже відверті та яскраві характерні. Тут абсурд перемішується з трагедією, ніщість стає чарівною, а взаємини між людьми майже фарсові. На сцені панує тонка і складна гра людських стосунків.

Раїса МІНЕНКО, керівниця літературно-драматургічної частини театру